

Vergaderjaar 2007–2008

28 286

Dierenwelzijn

Nr. 221

**BRIEF VAN DE MINISTER VAN LANDBOUW, NATUUR EN
VOEDSELKWALITEIT**

Aan de Voorzitter van de Tweede Kamer der Staten-Generaal

Den Haag, 30 juni 2008

Hierbij bied ik u een rapport aan van het Landbouw-Economisch Instituut (LEI), getiteld «Centrale registratie van diergeneesmiddelengebruik; Een verkennende studie».¹ In mijn brief van 17 december 2007 heb ik al gemeld dat er meer gegevens nodig zijn over welke dierenartsen, sectoren en/of dierhouders veel antibiotica gebruiken. Een van de mogelijkheden is een centrale registratie. Een belangrijke doelstelling van centrale registratie is om voor alle betrokkenen inzicht te krijgen in het gebruik van antibiotica en vooral op welke bedrijven structureel, onnodig veel antibiotica worden gebruikt. Dat zal bijdragen aan bewustwording bij de veehouders en dierenartsen over de noodzaak en de mogelijkheden om het gebruik terug te dringen. Op mijn verzoek heeft het LEI een inventariserende studie uitgevoerd naar de (on)mogelijkheden, kosten en baten van vier varianten voor een centrale registratie van diergeneesmiddelengebruik.

Het rapport gaat per variant in op de specifieke voor- en nadelen. Uit de beoordeling blijkt dat helaas geen van de vier onderzochte varianten ideaal is. Combinaties van varianten zijn niet onderzocht.

Eén van de conclusies die ik trek op basis van het rapport is dat een echt centraal register met volledige dekking alleen kan worden gerealiseerd door de overheid. Een alternatief is een hybride systeem waarbij ketenpartners, inclusief de overheid, samenwerken. Een belangrijke randvoorwaarde voor het succesvol functioneren van een registratiesysteem is voldoende draagvlak bij de deelnemers. Daarvoor is het wenselijk dat een systeem aansluit bij de reeds bestaande administratieve verplichtingen. Eén van de varianten die voor de varkenssector veelbelovend lijkt, is een koppeling van private registratiesystemen: registratie bij veehouders in de IKB-systemen en registratie via dierenartsen in VETbase. Deze koppeling biedt wellicht ook mogelijkheden voor het verbeteren van de opsporing van bestrijdingsplichtige dierziekten. In een situatie waar gewerkt wordt met registratie middels vrijwillige, private systemen, is de overheid

¹ Ter inzage gelegd bij het Centraal Informatiepunt Tweede Kamer.

verantwoordelijk om de niet-deelnemers aan dergelijke systemen te controleren op antibioticagebruik. Die overheidscontrole is ook van wezenlijk belang voor het draagvlak voor registratie binnen de private systemen.

Wat het vervolgtraject betreft het volgende. Allereerst is van belang dat de ingestelde Task Force Antibioticaresistentie Dierhouderij succesvol van start is gegaan. Voor vier relevante sectoren zijn werkgroepen ingesteld, te weten varkens, pluimvee, kalveren en melkvee. Binnen korte tijd zullen afspraken om te komen tot een reductie van antibioticaresistentie en een meer verantwoord gebruik van antibiotica in de dierhouderij, door middel van convenanten worden vastgelegd. Deze dienen op korte termijn tot zichtbare resultaten te leiden.

Door de genoemde Task Force zal het onderwerp van registratie nadrukkelijk worden meegenomen. Ik zet daarbij in op een parallel spoor. Ik neem de aanbeveling uit het LEI-rapport ter harte dat voor een goede acceptatie van het beleid en het instrument van centrale registratie de doelstelling en nut en noodzaak nader moeten worden onderbouwd. De Task Force zal ik gebruiken om de overheidsdoelstellingen te verduidelijken. Tevens ga ik met de diverse sectoren in gesprek om te bezien welke kansen de private systemen bieden en welke koppelingen nodig zijn. Mijn belangrijkste vragen zijn vervolgens op welke termijn registratie op basis van die private systemen kan worden gerealiseerd in de diverse sectoren en hoe de overheid daarbij kan faciliteren.

De minister van Landbouw, Natuur en Voedselkwaliteit,
G. Verburg